

בית המשפט העליון

דנ"מ 2604/14

לפני: כבוד המשנה לנשיא מ' נאור

המבקש: סיני ליבל

נגד

המשיבים: 1. היועץ המשפטי לנשיא
2. נציב שירות המדינה
3. עו"ד נגה רובינשטיין, אז היועצת המשפטית של
משרד התקשורת

בקשה לדיון נוסף על פסק דינו של בית משפט זה ב-בג"ץ
5011/13 מיום 31.3.2014 שניתן על ידי כבוד השופטים א'
חיות, י' עמית ו-צ' זילברטל

המבקש: בעצמו

החלטה

1. בפניי בקשה לקיום דיון נוסף בפסק-דינו של בית משפט זה בבג"ץ 5011/13, שבמסגרתו נדחתה על הסף עתירה להורות למשיבים לפתוח בחקירה פלילית נגד המשיבה 3, עורכת הדין נוגה רובינשטיין, שהייתה בעבר היועצת המשפטית של משרד התקשורת וכיום עובדת במשרד עורכי הדין גולדפרב, זליגמן ושות' (להלן – משרד עוה"ד) ולחילופין ליתן סעד הצהרתי על כך שהמשיבה 3 הגישה תצהיר כוזב לבית המשפט.

2. המסקנת העובדתית, אשר פורטה בהרחבה בבג"ץ 5011/13, חושפת כי למבקש טענות רבות כנגד אישור שניתן למשיבה 3 לעבוד במשרד עוה"ד, כשלשיטתו היה מקום לפתוח חקירה פלילית כנגדה בחשד לעברות על חוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), התשכ"א-1969 ועל תקנון שירות המדינה. העותר פרס טענות אלה בעתירה שהגיש לבית משפט זה (בג"ץ 970/12) אשר נדחתה ביום 8.7.2012 (השופטים נ' הנדל; ס' ג'ובראן; וא' שהם). על ההחלטה בבג"ץ 970/12 הגיש המבקש בקשה לדיון נוסף, שנדחתה על-ידי רשם בית המשפט בשל האיחור בהגשתה. ערעור על החלטת הרשם נדחה אף הוא.

3. המבקש הגיש את העתירה מושא הבקשה שבפניי בגין אותה מסקנת עובדתית וטען כי "הגיעו לידי ראיות חדשות לכך שהמשיבה הגישה תצהיר כוזב לבית המשפט במסגרת תגובתה לעתירה הראשונה" וראיות נוספות אחרות (שם, פסקה 3). בית המשפט (השופטים א' חיות; י' עמית; וצ' זילברטל) דחה את העתירה על הסף בקבעו כי הראיות שאותן ביקש המבקש להציג אינן מצדיקות פתיחה מחדש של הליך שכבר נידון והוכרע וכי מכל מקום, עתירתו אינה מגלה עילה.

4. דין הבקשה לדיון נוסף להידחות. עיינתי בפסק הדין מושא הבקשה ובטענות המבקש. המבקש טוען בבקשתו כי בעתירתו הראשונה בבג"ץ 970/12 נקבעה "נורמה" באשר להתנהגות הראויה של עובד ציבור כאשר הוא מקבל הצעת עבודה במגזר הפרטי, בעוד שבפסק הדין מושא הבקשה "חודדה לקולה" הנורמה שנקבעה בבג"ץ 970/12. בשל כך טוען המבקש כי יש מקום לאשר דיון נוסף, כדי להבהיר את הנורמה אשר חלה בנסיבות אלה. עיינתי בשני פסק הדין ואין מקום לקבל את טענתו של המבקש. שני פסקי הדין לא קבעו כל הלכה בנושא אלא רק סקרו את הדין הרלוונטי בהציגם את טענות המבקש. שתי העתירות נדחו על הסף – העתירה בבג"ץ 970/12 מאחר שאינה מגלה עילה ומחמת שיהוי; העתירה בבג"ץ 5011/13 מחמת מעשה בית דין ומאחר שאינה מגלה עילה. הלכה חדשה צריכה לגלות עצמה על פני הדין, והלכה כזו – אין בנמצא.

5. אשר על כן, דין הבקשה לדיון נוסף להידחות. העותר יישא בהוצאות לטובת המדינה בסך של 10,000 ש"ח.

ניתנה היום, ד' באייר התשע"ד (4.5.2014).

המשנה לנשיא